

OP DOORTOCHT

VEERTIGDAGEN OP WEG

Op Aswoensdag begint de veertigdagen tijd. Het is een mooie tijd waarop we ons op het Paasfeest kunnen voorbereiden. Franciscus kent het veertigdaagse vasten ook, en hij benoemt het ook in zijn geschriften. Opvallend is dat over hem wordt verhaald dat hij bij het meer van Trasi-meno, 'maar' 39 dagen heeft gevast. Het was een diepe uitdrukking van zijn verbondenheid met en respect voor Christus. Hij voelde zich namelijk onwaardig om gelijk de Heer 40 dagen te vasten.

Franciscus kent behalve de tijd voor Pasen nog meer veertigdaagse vastenperiodes. Hij ziet ze als iets zegenrijks. Hij noemt bijvoorbeeld zijn broeders gezegend, die vrijwillig veertig dagen vanaf de Openbaring des Heren vasten. De veertig-dagentijd voor Pasen heeft een bijzondere betekenis. De Kerk viert dan ook het begin van de veertigdagentijd met het zegenen van de as. We staan er even bij stil dat God ons uit het fijne stof van de aarde gevormd heeft en ons onder zijn zegenende hand wil blijven vormen. Van onze kant kunnen we door vasten en gebed meer ontvankelijk worden voor de werking van de Heilige Geest van God-met-ons.

VASTEN EN DE LIEFDE

Voor Franciscus was het vasten geen doel op zich. Als een broeder vanwege het vasten niet goed meer kan slapen en de broederschap daarom dreigt te verlaten, maakt Franciscus zich zorgen (Celano 2, 22). Hij wil de medebroeder niet in verlegenheid brengen en maakt zijn broeders wakker om samen te gaan eten. Hij herinnert hen er aan, dat vasten en matigheid in slaap, serieuze zaken zijn omwille van het Rijk

Gods. Het allerbelangrijkste is echter de liefde. Dus wanneer te strenge boetvaardigheid de liefde voor God en elkaar belemmert, dan moeten wij matigen in die te strenge vorm.

In Wijsheidsspreuk 14 draait Franciscus het om en vermaant de religieus, die zich allerlei verstervingen oplegt, maar zich wel opwindt als een ander hem te kort doet! Is het niet juist de ontdekking dat we ons te kort gedaan voelen, waar we dichter bij onze behoefte komen als mens. Vasten kan ons juist dan helpen om te bidden voor wat we werkelijk nodig hebben, om ons minder op onszelf en meer op God en zijn liefde voor alle schepselen te richten.

VASTEN EN BIDDEN

Zolang aan onze wensen wordt voldaan (Wijsheidsspreuk 13) is het gemakkelijk om te denken dat we vredelievende mensen zijn. Op het moment dat we geen voldaan gevoel hebben, kan de behoefte groeien om soms lichamelijk een voldaan gevoel te krijgen door iets te eten of iets te doen wat afleidt van dat gevoel. Juist in de

vastenperiode willen we ons niet laten afleiden (of laten verleiden), maar juist Gods hulp zoeken in gebed en stilte. Een mens leeft immers niet van brood alleen. Het gemis, de onvoldaanheid kan ons helpen ons meer bewust te zijn van wat we aan God willen vragen en waarin we God nodig hebben.

In de veertigdagentijd is de woorddienst in de Kerk ook langer (meer Bijbeltekst), om ook in de Bijbel te zoeken en te ontdekken wat God ons persoonlijk wil zeggen in onze noden en die van de wereld. Vasten, gebed en bijbellezing kunnen ons zeker helpen om onze band met wie wij zijn en wie God voor ons is te verdiepen. Voor Clara en Franciscus was dit een vanzelfsprekende weg, om meer met Christus op te trekken en door Hem gevormd te wor-

den als zuster en broeder.

OP WEG NAAR PASEN

Ik wens ons allen dan ook van harte toe, dat we de veertigdagentijd als een zegen mogen ervaren, een periode waarin wij meer tijd nemen voor hoe God ons aanspreekt, in onze broeders en zusters op straat en in de wereld. Een periode waarin wij tijd kunnen nemen om in stilte en gebed Gods liefdevolle aanwezigheid op te zoeken. Een periode van voorbereiding op Pasen, waarin wij mogen vieren hoe God met ons leeft en wij in broederschap mogen opstaan en nu al mogen getuigen van wat God ons allen gunt aan vrede en alle goeds.

Roland Putman ofm
landelijk geestelijk assistent